

A harmadik: Okos ember nem is kíváncsi a kórházba.

Az ötödik: No nem. Aki meg bele kíváncsi, annak jó a régi, a meglevő is. Még hogy kulturát csinálunk, ha kórházat építettünk.

A negyedik: Kultúra a színház, az meg van, hát nem kell csinálni. A színházba bemennek az emberek, a kórházba pedig nem igen kíváncsiak. Azt mondom én, minden úgy van jól, ahogy van. Akinek nem tesz, majd meg szavaz rám hat év múlva.

A másik: Én is azt mondom. Ha kórházat akarnak, akarják az államtól. Az bírja, nekünk másra kell a pénz.

A harmadik: Legjobb volna, ha megszerelnénk az elhalasztó ügyosztályt.

Mind (egyszerre): Nem kell, nem kell, mert a munkát úgy is megosztjuk egymás között.

Az egyik: Tudnék rá módot, hogy lehetne a kórház-ügyről mindörökké megszabadulni.

A negyedik: Csak ki vele!

Az egyik: Adót kellene kivetni a kórházi betegekre, tudom istenem, elmenne minden-

kinek a kedve, hogy a kórházban betegeskedjék.

Az ötödik: Csináld meg a javaslatot.

Egy hang: Kórház pedig kell!

A másik: Már miért kellene, amikor van?

Egy hang (alig hallhatóan): Hát ha — isten ments — a vezetőség tagjai megbetegednének, hová mennének?

A harmadik: Nekünk más dolgunk van, minthogy betegek legyünk.

Egy hang: Hát ha mégis...

Az egyik: Akkor valamelyik fővárosi szanatóriumba megyünk.

Egy hang (suttogva): Ahhoz ám pénz kell.

A negyedik: Nos hát akkor felépítjük az új kórházat.

Az ötödik: Addig azonban ráérünk. (Mind helyeslően bólint a fejével és tovább pipálnak. Legjobban az új kórházra pipálnak. Majd viceket adnak elő, végezetül pedig fölcibbelődnek s mint akik jól végezték a dolgukat, különböző irányban elszélednek. A pipafüsttől látni sem lehet.)

Jám.

A KIRÁLY A NEMZETHEZ.

A monarchia Pasics eltávolítását követeli. —

A katonai párt megbukik Belgrádban? —

Hová vezetnek az összeesküvés szálai?

(Saját tudósítónktól.) A hivatalos lap legújabb: vasárnapi száma Ő felségének a királynak egy legfelsőbb kéziratát közli, melyet az uralkodó gróf Tisza István miniszterelnökhöz intézett, s amely következőleg szól:

Kedves gróf Tisza! Mélyen megrendülve állok annak a gonosz tettek hatására, amely komoly kötelességteljesítésnek szentelt működése közepette ragadta ki az élők sorából hőn szeretett Unokaöcsémet és a veszély órájában mellette híven kitartó hitvesét és a legfájdalmasabb gyászt borította Reám és Hazámra.

Ha e keserves fájdalomban valamilyen vigaszt találhatok, úgy ez a meleg vonzalomnak és őszinte együttérzésnek az a megszámlálhatatlan bizonyítéka, amely épen a közelmúlt napokban a lakosság valamennyi köréből irányult Felém.

Bűnös kéz fosztott meg Engem szeretett rokonomtól és hű munkatársamtól, az fosztott meg oltalomra szoruló, zsengekoru gyermekeket mindattól, ami drága volt nekik e földön és halmozott kimondhatatlan fájdalmat ártatlan fejükre.

A megtévesztettek kis csoportjának eszeveszettsége azonban nem képes megrendíteni azokat a szent köteleket, amelyek Engem népeimmel egybefűznek és nem érintheti a benső szeretet érzelmeit, amelyek a monarchia minden részéből újból oly meghatározó módon nyilvánultak meg Irányomban és az ősi uralkodóház iránt.

Hetedfél évtizeden át osztottam népeimmel bánatban és örömben; a legnehezebb órákban is mindig áthatott magasztos kötelességeimnek, azon miliónok sorsáért való felelősségnek tudata,

akikért számadással tartozom a Mindenhatonak.

Az újabb fájdalmas megpróbáltatás, amellyel Isten kifürkészhetetlen akarata Engem és a Hozzám tartozókat sújtotta, csak megerősít abban a szilárd eltökélésben, hogy a helyesnek megismert uton népeim javára utolsó lehelletemig kitartsak. És ha majdan az ő szeretetök zálogát legbecsesebb örökség gyanánt hagyhatom Utódomra, akkor ez leszen atyai gondoskodásomnak legszebb jutalma.

Megbizom Önt, hogy mindazoknak, akik e bánattal teljes napokban kipróbált hűséggel és hódolattal seregettek Trónom körül, mélyen érzett köszönetemet nyilvánítsa.

Bécs, 1914. július hó 4-én.

Ferenc József s. k.
Gróf Tisza István s. k.

Szerajevóból jelenti tudósítónk este 9 órai kelettel: Minden cáfolat ellenére is fentartom, hogy az összeesküvésben való részességgel gyanúsítottak közül hárman határozott vallomást tettek Jankovits tábornok ellen, hogy ő volt az, aki az ifjakat a gyilkosságra felbújtotta, a további teendőket, a bombák, fegyverek és pénz kiosztását pedig Pribicsevics őrnagy végezte.

A szenzációs jelentőségű vallomást Grabes Trifler tette elsőnek, akit nyomban a merényletet követő napon letartóztattak. Először mindent tagadott, nem akart tudni semmiről, később azonban, mikor eléje tették Princip majd Cabrinovics beismerő vallomását, megtört és bejelentette a vizsgálóbírónak, hogy vallani akar. Elmondta, hogy két hónap előtt Belgrádban hívták, ahol gyakran megfordult előbb is. Egy helyen, melyet a beismerő vallo-

más során sem akart megnevezni, találkoztak huszan, boszniai ifjak, csupa fiatal diák, köztük négyen még érettségi előtt állók. Ott volt Cabrinovics is, aki akkor még a szerb államnyomdában dolgozott. A társaságot egy idősebb, ötven év körüli, marcona kinézésű, nagyon energikusnak látszó férfi fogadta, akit névszercint és képről már jól ismert. Jankovics tábornok volt, a Forradalmi Klub elnöke. A tábornoknak erős, dörgő hangja van, de ezen az összejövetelen suttogva beszélt.

Rögtön megértettük, hogy miről lehet szó, mert akkor már valamennyien tudtuk, hogy a trónörökös Szerajevóba jön és fölesküdtünk rá, hogy nem fog onnan élve elmenni. Jankovics tábornok azután otthagyt bennünket és a részleteket már Pribicsevics Milán őrnagygyal beszéltük meg és egy főhadnagygyal, akinek nem tudtuk a nevét, de akiről azt mondták nekünk, hogy a legjobb összekötései vannak és nagyon előkelő rokonsága. Az őrnagy adta az utasításokat és a fegyvereket, a főhadnagy osztotta szét a pénzt. Egy ilyen összejövetelre, melyen még valamennyien résztvettünk, a főhadnagy két zacskó aranyat hozott magával, lehetett vagy négyezer darab. Én összesen hatszáz aranyat kaptam.

Eddig tartott a diák vallomása, melynél még jelentősebb és szenzációsabb beismerések is hangzottak el. Megállapította a vizsgálat, hogy a merénylet előkészítésében résztvett főhadnagy a hadügyminiszteriumban teljesített szolgálatot.

Szerajevó összes illetékes tényezői tisztában vannak vele, hogy ez a tényállás az igaz, bármennyire tagadjanak is mindent Belgrádban. Nem is fogják tűrni a nagyhangú szerb cáfolatokat és a vizsgálat adatai az összes bizonyítékokkal együtt a király és a külügyminiszter asztalán lesznek.

Nyilatkozik a bosnyák kormány egyik előkelő tagja.

Szerajevó, július 4. A mai napon alkalammal volt hosszasan beszélgetni a boszniai országos kormányzat egy előkelő tagjával, aki rendkívül érdekes előadásában mély és megdöbbentő bepillantást nyújtott az annektált tartományok belső ügyeibe. A nagyrangú hivatalos személyiségnek megmondottuk, hogy tapasztalásunk szerint az összeesküvés dolgában irányzatosan és nem teljes apparátussal vezetik a vizsgálatot. Azt a nyomot, amely a belgrádi bűnösök felé visz, hosszasan követik, viszont azokat a nyomokat, amelyek a szerajevói és általában a boszniai fölbujtók kézrekerítésére volna alkalmasak, a vizsgálóbíró is és a rendőrség is óvatosan elkerüli. Az illető előkelőség különös megfigyelésünk ismertetése után az alább következő nagyon meglepő és nem kevésbé lesújtó feleletet adta:

(Az egyoldalu nyomozás.)

— Igen jól tudjuk itt mindannyian, rendőrség, bíróság és országos kormány egyaránt, hogy szigorú és alapos nyomozással igen sok olyan bűnöst tudnak találni, akinek kisebb-nagyobb része volt a merényletben, de mi nem akartunk itt Haynau-uralmat teremteni. Ostromállapottal, vaskézrel, vérontással ugyan sikerülne elfojtani ideig-óráig a nagyszerb nacionalizmusnak a tüzeit, ám nekünk az a feladatunk, hogy itt ne idő-